

Oponentský posudek na bakalářskou práci Luice Linhové Zdeněk Pešánek a jeho účast na Mezinárodní výstavě v Paříži 1937. FFUK Praha 2012

Autorka se soustředila na dva cykly sochaře a kinetického umělce Zdeňka Pešánka *Sto let elektřiny* a *Fontána lázeňství* a jejich vystavení na Mezinárodní výstavě v Paříži 1937. Od charakteristiky rozvoje elektrických svítidel a reklam za první republiky se autorka dostává k podrobnému rozboru *Sto let elektřiny* a k začlenění Pešánkových realizací do československého pavilónu v Paříži. Autorka shrnula veškeré dostupné informace z již publikovaných prací, zejména z velké Pešánkovy monografie, vydané Národní galerií v Praze 1998. Struktura práce má vnitřní logiku, vrcholí v části věnované přímo československému pavilónu v Paříži. Autorka poctivě shromáždila dostupné informace a vytvořila tak jasnou naraci předpokladu a nakonec realizace obou zmíněných projektů, která má své vyvrcholení v Pešánkových realizacích pro Československý pavilón na Světové výstavě v Paříži 1937.

K modelům *Sto let elektřiny* snad jen malou poznámku. Modely jsou asambláže z různých materiálů. Pešánek tak nebyl jen tím, kdo využívá elektřinu pro své světelné realizace jakožto představitel kinetismu, ale technikou asambláže a kombinací různých materiálů se zařadil do kontextu, který má svoji genezi v dadaistických asamblážích a vrcholí v surrealismu. Pešánkovy asambláže nejsou pochopitelně výrazem destrukce a dekonstrukce, ale spíše organického kreativního bujení forem. Pešánek tak má blízko také k organicko-biologickému konceptu moderního umění, který byl nedávno nazván biocentrismem (v publikaci *Biocentrism and Modernism*, Ashgate 2011).

Lucie Linhová naplnila nároky kladené na bakalářskou práci a proto ji plně doporučuji k obhajobě.

V Praze 30.8. 2012

Prof. Vojtěch Lahoda